

til at slagte i et offentligt Slagtehus, har en Kødkontrol efter min Mening ikke overmaade megen Værdi. Det er ogsaa en ret kostbar Foranstaltning for disse Smaabyer at skulle bygge Slagtehus, og det er slet ikke saa nødvendigt. Jo mindre en By er, desto større er den gensidige Kontrol mellem Beboerne. — At der i § 9 foreskrives den samme Kontrol med indført Kød og Kødvarer som for det i Landet producerede og slagtede, er saa rimeligt.

I § 10 er der en Undtagelsesbestemmelse for Egnen omkring Kjøbenhavn. Den er truffen saavel i Hovedstadens som i Producenterens Interesse, og derfor vil jeg tillade mig at anbefale den. Den gaar ud paa, at der til Kjøbenhavn kan indføres Svin, som ikke Organerne hænge ved, og man kommer da til at nøjes med den Kontrol, som allerede nu finder Sted for indførte Varer. Hele Omegnen her er baseret paa at forsyne Kjøbenhavn med Svin paa den Maade, at man i Reglen indfører dem uden Hoved og Smaamad, idet dette forbruges hjemme. Det vilde være et Tab for Producenterne, og det vilde ganske sikkert ogsaa gøre Produktet dyrere, hvis der blev truffet andre Foranstaltninger.

Som Betingelser for, at Loven kan føre til et heldigt Resultat, mener jeg, at man navnlig kan opstille tre. Den første er, at de kontrollerende blive stilledes godt og uafhængigt. Naar man taler om, at man ansætter de kontrollerende med Kontorchefslønninger og derved vil antyde, at det er for store Lønninger, vil jeg dertil sige, at det kan ikke gaa an at tage Godtkøbsfolk til det. Saa vil Resultatet ogsaa blive derefter. Jeg mener, det er en Mangel ved Lovforslaget, at man ikke ogsaa har gjort den kommunale Kontrol til Statskontrol, hvor der i Kommunen slagtes til Eksport. Der maatte, som det ærede Medlem for Nørre-Sundby (J. Jensen) sagde, kunne træffes en Overenskomst med Kommunen, hvorefter den udreder en Del af Omkostningerne, thi alt, hvad der eksporteres, bør synes af Statens kontrollerende Embedsmænd. Et andet Punkt, som jeg ikke tillægger mindst Vigtighed, er, at Destruktionen ordnes forsvarligt, at der saa nær Slagtehuset som muligt anbringes en Destruktionsanstalt, og at Transporten dertil og selve Handlingen bliver foretagen i den kontrollerendes Paasyn, saa at der ikke skal opstaa den Slags Ulemper, som vi have været Vidne til paa Kjøbenhavns Kvægtorv, og som vi ogsaa i de sidste Dage have hørt om fra Berlin; thi intet er saa

demoraliserende for Producenterne, der skal betale Destruktionen, saavel som for Konsumenterne, der skal nyde godt deraf, som naar en Del af det kasserede Kød kan gaa uden om Destruktionsanstalten.

Endelig er det en absolut Betingelse for, at hele denne Kødkontrol kan sættes i Værk, at man har en tvungen Forsikring, at ikke Tabet skal falde paa den enkelte Ejer, og at ikke de kontrollerende af Hensyn til Ejeren skulle være mere tilbøjelige til at lade mindre Skavanker ved Kødet passere, end de vilde være, naar det gik udelukkende efter sanitære Hensyn. Spørgsmaalet er, hvem der skal betale Præmien for Forsikringen. Det har været en stor Uret, der er sket mod Landbrugerne i den Række Aar, der er gaaet, siden Kjøbenhavn indførte sin Kødkontrol, at man har ladet disse betale Assurancepræmien, thi i Modsætning til det ærede Medlem for Aarhus, maa jeg bestemt hævde, at det er Producenterne, der betale Præmierne, og ingenlunde Konsumenterne. Afgiften har her paa Kvægtorvet været lagt paa hvert eneste Dyr, der kommer ind, uanset om de slagtes eller ej, saa man kan ikke være i Tvivl om, at det er den, der fremstiller Dyret, som betaler Præmien. Hvis Kjøbenhavns Kommune, som her varetog Forbrugernes Interesser, havde handlet loyalt, saa havde denne lagt Afgiften sammen med Slagteafgiften paa den, der slagtede, og ikke ladet Forsikringsafgiften være en Sag sig uvedkommende og ikke overladt den til Kreaturkommisionærerne, som kun havde til Formaal at sikre Slagterne for Tab.

Jeg mener imidlertid, at dette Lovforslag kan blive af stor Vigtighed baade for vor Eksport og for Befolkningen i det hele, thi man maa vel huske paa, at jo mere det Kød, der skal eksporteres og bruges i Byerne, hvor man har Kontrol, ransages og sorteres, desto mere af det daarlige Kød vil der blive til den Del af Befolkningen, der ikke har disse Beskyttelsesmidler. Det vil blive dem, der komme til at nyde det Kød, man ikke tør udsætte for en Bedømmelse. Jeg mener derfor, at man ikke skal afskære saa mange Dyr fra at komme ind under Assurance, som der er tilsigtet i det andet Lovforslag, vi komme til at tale om i Morgen — jeg vil blot lige berøre dette i Dag, jeg kommer formodentlig til at sige et Par Ord om det i Morgen — jeg mener, at hvis man ikke stiller sig noget mere imødekommende, vil det føre til, at en